

Are the Festivals (*Moedim*) for Today?

Tim Hegg • TorahResource.com

One of the questions that inevitably arises when people began to see the beauty of the Biblical Festivals is whether or not they are for believers today. The theological categories in which many modern-day believers have been schooled insist that the Festivals were "merely shadows" of the person and work of Messiah Yeshua, and that with His coming they are no longer needed. Some would go further and even say that to celebrate the Biblical Moedim is to detract from the central position which Yeshua should hold in our theology and worship. But what do the Scriptures say about the place of the Moedim in the life of God's people?

First, we should remember that the word used for the Festivals is the Hebrew מועד, "appointed time," and that this is the same word that is found in the opening creation narrative in Genesis 1. Here, the sun and moon are given especially for "signs and seasons." The word translated "seasons" [NASB] is מועדים, *mo'dim*, the exact same word used to describe "My appointed times" in Leviticus 23 and elsewhere in the Torah. Why is this important? It is important because it shows that the Festivals that God reveals in the Torah are connected with creation first. That is to say, God designed the universe itself (the sun and moon and the whole planetary structure) in order to point to and regulate the Festivals, the "Moedim." Thus, the Moedim are first and foremost a part of the creative order, not merely a part of the covenant made with Israel at Sinai.

Second, the Word of God explicitly states that the Moedim are to remain throughout all the generations of Israel.¹ Furthermore, whether for an Israelite or for one attached to Israel through faith, there is to be one Torah for all.² The implications for this are clear: if Israel is commanded to do and keep the Moedim of the Lord throughout her generations, then all who have attached themselves to Israel through faith in the God of Abraham, Isaac and Jacob and His Messiah Yeshua are equally privileged to keep the Lord's appointed times. "But," some may detract, "it is impossible to keep the Festivals as they are prescribed in the Torah." In part this is true. Each festival requires sacrifices and involvement with the priesthood and the Temple, all of which are presently impossible. But if we are able to do and observe part of the prescribed activities for any given Moed, and if the Moedim are rich in blessings and instruction, would it not seem wise to do all we can in connection with the appointed time, and leave what we cannot do in the hands of HaShem? Consider this illustration: suppose as a father I asked my son to mow the lawn while I was at work. When he went to the shed to get

Zijn de Feesten (*Moedim*) voor vandaag?

Tim Hegg • TorahResource.com

Een van de vragen die onvermijdelijk rees toen men de schoonheid van de Bijbelse feesten begon te zien, is of ze voor gelovigen zijn of niet. De theologische denominaties waarin veel hedendaagse gelovigen gevormd zijn, staan erop dat de Feesten "louter schaduwen" zijn van de persoon en het werk van Messias Yeshua, en dat ze met Zijn komst niet langer nodig zijn. Sommigen gaan verder en zeggen zelfs dat het vieren van Bijbelse *Moedim* afbreuk doet aan de centrale positie die Yeshua zou moeten innemen in onze theologie en aanbidding. Maar wat zeggen de Schriften over de plaats van de *Moedim* in het leven van Gods volk?

Ten eerste moeten we onthouden dat het woord dat voor de Feesten wordt gebruikt het Hebreeuwse מועד is, "vastgestelde tijd", en dat we dit zelfde woord in het openingsverhaal van de schepping tegenkomen, in Genesis 1. Hier worden de zon en de maan speciaal gegeven voor "tekenen en seizoenen". Het woord vertaald met "vaste tijden" [HSV] is מועדים, *mo'dim*, exact hetzelfde woord dat wordt gebruikt om "Mijn vastgestelde tijden" in Leviticus 23 en elders in de Tora te beschrijven. Waarom is dit belangrijk? Het is belangrijk omdat het laat zien dat de Feesten die God in de Tora openbaart, allereerst verbonden zijn met de schepping. D.w.z., God ontwierp het universum (de zon en de maan en de hele planetaire structuur) om naar de Feesten, de "*Moedim*", te wijzen en die te regelen. Dus, de *Moedim* zijn in de eerste plaats onderdeel van de creatieve orde, niet slechts van het verbond dat met Israël werd gesloten op de Sinai.

Ten tweede, het Woord van God zegt expliciet dat de *Moedim* gedurende alle generaties van Israël moeten blijven.¹ Verder, of het nu voor een Israëliet is of voor een door geloof aan Israël verbundene; er moet één Tora voor allen zijn.² De implicaties hiervoor zijn duidelijk: als Israël wordt geboden om de *Moedim* van de Heer door haar generaties heen te houden, dan hebben allen die zich aan Israël hebben vastgehecht door het geloof in de God van Abraham, Isaak en Jakob en zijn Messias Yeshua het gelijke voorrecht om de door de Heer vastgestelde tijden te houden. "Maar", kan men daar tegenin brengen, "het is onmogelijk om de Feesten te houden zoals ze in de Tora zijn voorgeschreven." Dit is ten dele waar. Elk feest vereist offers en betrokkenheid met het priesterschap en de Tempel, wat nu allemaal niet mogelijk is. Maar als we in staat zijn om een deel van de voorgeschreven activiteiten voor een bepaalde *Moed* te doen en na te leven, en als de *Moedim* rijk zijn aan zegeningen en instructies, zou het dan niet verstandig zijn om in verband met de vastgestelde tijd alles te doen wat we kunnen, en wat we niet kunnen doen in de handen van HaShem laten? Even ter illustratie: stel dat ik als vader aan mijn zoon vroeg om het gazon te maaien terwijl ik werken was. Toen hij naar de

the lawn mower, he found there was only enough gasoline to mow half the lawn. Consider two scenarios: my son could either do nothing to fulfill the job I had given him, or he could mow as much of the lawn as the limited amount of gasoline would permit. Which scenario do you suppose would gladden my heart as a father? The answer is obvious: to do all within our ability to obey and please our Abba bespeaks a true heart of faith. And so it is with the Moedim: while we cannot fulfill the instructions completely (because the Temple and priesthood are absent), we can do and guard many of the instructions for each of the Moedim, and in so doing we are blessed and God is honored.

Third, the Scriptures are clear that the victory of God in the end-times is manifest by His people, both Israel and the nations, worshipping Him together. Consider the prophecy of Isaiah, quoted by Yeshua as He cleared the Temple mount of unrighteous practices: "For My house will be called a house of prayer for all the peoples."³ The context of Isaiah 56 is clearly one of the ingathering of the nations to worship the Lord, and this worship is characterized by the careful guarding of the Sabbath, the first of the Moedim.⁴ What is more, the reign of Messiah, characterized as it is by the global worship of the One true God, is marked by all of the nations coming to celebrate the Festival of Sukkot.⁵ The prophets therefore envision the end-times and the reign of Messiah as being characterized by the observance of Sabbath, the first of the Moedim and Sukkot, the last Moed in the yearly cycle. Thus, the Sabbath (in Isaiah) and Sukkot (in Zechariah) function as "bookends" to encompass all of the Moedim in the prophetic viewpoint. Indeed, that the Temple should be the "house of prayer for all the peoples" surely includes the prayers and Psalms incorporated into each of the Moedim.

The fact that the millennial reign of Yeshua includes the celebration of the Moedim is significant because it shows that the Lord's appointed times have a farther reaching significance than the revelation of Yeshua's death and resurrection. If they were merely shadows of His first coming, then they would serve no purpose in His millennial reign. But far from their meaning being exhausted in the first advent of our Messiah, the festivals also point to His kingly reign, and to the time when "He will be One and His Name One."⁶ It would seem to be a matter of wisdom then, if we will be celebrating the Moedim during the millennial reign of Messiah Yeshua, that we should strive to understand the meaning of these appointed times by celebrating them now.

Fourth, as followers of Yeshua, we both walk according to His instructions and His example. Peter testifies that we should "follow in the steps of Messiah" (1 Peter 2:21), a phrase which denotes living the way He did. This means (in Peter's

schuur ging om de grasmaaier te halen, ontdekte hij dat er maar voldoende benzine was om de helft van het gazon te maaien. Twee mogelijke scenario's: mijn zoon ging niets doen, of hij ging net zoveel van het gazon maaien als de beperkte hoeveelheid benzine zou toelaten. Bij welk scenario zou mijn vaderhart blij zijn? Het antwoord ligt voor de hand: alles doen wat in ons vermogen ligt om onze Abba te gehoorzamen en te behagen, getuigt van een waarachtig hart van geloof. En zo is het ook met de *Moedim*: hoewel we de instructies niet volledig kunnen uitvoeren (omdat de Tempel en het priesterschap afwezig zijn), kunnen we veel van de instructies voor elk van de *Moedim* doen en bewaken, en door dat te doen worden we gezegend en wordt God geëerd.

Ten derde, de Schrift zegt duidelijk dat de overwinning van God in de eindtijd wordt gemanifesteerd door Zijn volk, zowel Israël als de naties, Hem samen aanbeddend. Overdenk de profetie van Jesaja, door Yeshua geciteerd toen Hij de Tempelberg opruimde van onrechtvaardige praktijken: "Want Mijn huis zal een huis van gebed voor alle volken worden genoemd."³ De context van Jesaja 56 gaat duidelijk over de inzameling van de naties om de Heer te aanbidden, en deze aanbedding wordt gekenmerkt door de zorgvuldige bewaking van de *sabbat*, de eerste van de *Moedim*.⁴ Wat meer is, de heerschappij van de Messias, gekenmerkt door de wereldwijde aanbedding van de Ene ware God, wordt gekenmerkt door dat alle naties het *Sukkot*feest komen vieren.⁵ De profeten zien daarom de eindtijd en de regering van de Messias als gekenmerkt door de viering van de *sabbat*, de eerste van de *Moedim* en *Sukkot*, de laatste *Moed* in de jaarlijkse cyclus. Dus de *sabbat* (in Jesaja) en *Sukkot* (in Zacharia) functioneren als "boekensteunen" om alle *Moedim* in het profetische gezichtspunt in te sluiten. Dat de Tempel inderdaad het "huis van gebed voor alle volkeren" zou moeten zijn, is duidelijk aanwezig in de gebeden en Psalmen behorend bij elk van de *Moedim*.

Het feit dat de duizendjarige regering van Yeshua de viering van de *Moedim* omvat, is belangrijk omdat het laat zien dat de vastgestelde tijden van de Heer een betekenis hebben die verder reikt dan de openbaring van Yeshua's dood en opstanding. Als ze slechts schaduwen waren van Zijn eerste komst, dan zouden ze geen nut hebben in Zijn duizendjarige regering. Maar verre van hun betekenis te verliezen in de eerste komst van onze Messias, wijzen de feesten ook op Zijn Koninklijke heerschappij, en op de tijd dat "Hij Eén en Zijn Naam Eén zal zijn."⁶ Het lijkt dan een kwestie van wijsheid, als we tijdens de duizendjarige regering van Messias Yeshua de *Moedim* vieren, dat we nu ernaar moeten streven om de betekenis van deze vastgestelde tijden te begrijpen door ze te vieren.

Ten vierde, als volgelingen van Yeshua, wandelen we beiden volgens Zijn instructies en Zijn voorbeeld. Petrus getuigt dat we "in de voetstappen van de Messias" moeten volgen (1 Petrus 2:21), een zin die duidt op leven zoals Hij leefde. Dit betekent (in Petrus' context) bereid zijn om

immediate context) being willing to suffer the way Yeshua did - for righteousness sake. But it also highlights the primary objective of any disciple: to be like his teacher. As followers of Yeshua, we should therefore ask a very simple question: did Yeshua, our Teacher, keep and guard the appointed times of the Lord? The answer is clearly "yes." Therefore, as His disciples, so should we.

That this simple logic is accepted as a matter of fact by His disciples is clear, for we regularly find them celebrating the Moedim in the record of the Gospels. Furthermore, this same teacher/disciple relationship was evident in the life of Paul even though he was an apostle "born prematurely."⁷ We find Paul celebrating the Moedim and read in Luke's account about how Paul made a special effort to be in Jerusalem for Pesach.⁸ It's not surprising, then, that he commands the Corinthians to celebrate Pesach⁹ with hearts free of leaven. If Yeshua's disciples, including Paul, all celebrated the Moedim as their Teacher did, should not all of us who claim to be His disciples do the same?

Finally, God's loving instructions, given to us in the Torah,¹⁰ are given to us in order to teach us what honors Him, and what is best for us. As we celebrate the cycle of the Moedim, we discover more and more what it is like to live life according to God's schedule rather than our own. Consider this comparison: the Moedim are to time what money is to tithes and offerings. Even as we grow in faith and understanding by honoring God with our money, so we learn of His redemptive plan and his sovereign rule through the Moedim. We learn that all time (like all of our possessions) belongs to Him. In honoring Him by pausing on the days of His Moedim and focusing upon the lessons He intends to teach us, we learn to mold and fashion life's plans with Him always at the center. May God grant that our lives, both in the details as well as in the whole, reflect His awesome glory and might.

1. Sabbath: Exodus 31:16; Pesach/Hag haMatzot: Exodus 12:14,17,42; Shavuot: Leviticus 23:21; Rosh HaShannah/Yom haKippurim: Leviticus 23:31; Sukkot: Leviticus 23:41.
2. Numbers 15:16, 29; Leviticus 16:29.
3. Isaiah 56:7, cf. Matthew 21:13 [Quoting Is 56:7].
4. Leviticus 23:1-3.
5. Zechariah 14:16-19.
6. Zechariah 14:9.
7. 1 Corinthians 15:8 the Greek word ἐκτρόμα (*ektrooma*) means "born early" not "born late" as is often suggested by English translations. Would this mean that as the Apostle to the Gentiles he saw himself born in an era which preceded the future ingathering of the nations?
8. cf. Acts 20:16.
9. 1 Corinthians 5:8.
10. Remember that the primary meaning of Torah is "teaching," not "law."

te lijden zoals Yeshua deed - omwille van de gerechtigheid. Maar het benadrukt ook het primaire doel van elke discipel: worden zoals zijn leraar. Als volgelingen van Yeshua moeten we daarom een heel eenvoudige vraag stellen: heeft Yeshua, onze leraar, de vastgestelde tijden van de Heer bewaard en bewaakt? Het antwoord is duidelijk "ja". Daarom moeten wij, net als zijn discipelen, dat ook doen.

Dat deze eenvoudige logica door Zijn discipelen feitelijk wordt aanvaard, is duidelijk, want we zien ze in het verslag van de evangeliën regelmatig de *Moedim* vieren. Bovendien was deze zelfde leraar/discipel relatie duidelijk aanwezig in het leven van Paulus, ook al was hij een "te vroeg geboren"⁷ apostel. We komen Paulus tegen die de *Moedim* viert en lezen in het verslag van Lucas hoe Paulus een speciale inspanning deed om voor Pesach⁸ in Jeruzalem te zijn. Het is dan ook geen verrassing dat hij de Korinthiërs beveelt om Pesach te vieren⁹ met een hart zonder zuurdeeg. Als de discipelen van Yeshua, inclusief Paulus, allemaal de *Moedim* vierden zoals hun leraar deed, zouden wij dan niet allemaal, die beweren Zijn discipelen te zijn, hetzelfde doen?

Tenslotte nog dit; Gods liefdevolle instructies aan ons in de Tora gegeven,¹⁰ zijn ons gegeven om ons te leren wat Hem eert en wat het beste voor ons is. Terwijl we de cyclus van de *Moedim* vieren, ontdekken we steeds meer hoe het is om volgens het schema van God te leven in plaats van volgens het onze. Overweeg deze vergelijking: de *Moedim* zijn m.b.t. tijd wat geld is m.b.t. tienden en offers. Zoals we in geloof en begrip groeien door God met ons geld te eren, leren we door de *Moedim* ook van Zijn verlossende plan en zijn soevereine heerschappij. We leren dat alle tijd (evenals al onze bezittingen) van Hem is. Door Hem te eren door tijdens de dagen van Zijn *Moedim* te pauzeren en ons te concentreren op de lessen die Hij ons wil leren, leren we om de plannen van het leven vorm te geven met Hem altijd centraal. Moge God ons verlenen dat onze levens, zowel in de details als in z'n geheel, Zijn ontzagwekkende glorie en macht weerspiegelen.

1. Sabbat: Exodus 31:16; Pesach/Hag haMatzot: Exodus 12:14,17,42; Shavuot: Leviticus 23:21; Rosh HaShannah/Yom haKippurim: Leviticus 23:31; Soekot: Leviticus 23:41.
2. Numeri 15:16, 29; Leviticus 16:29.
3. Jesaja 56:7, vgl. Mattheüs 21:13 [Citaat van Jes. 56:7].
4. Leviticus 23:1-3.
5. Zacharia 14:16-19.
6. Zacharia 14:9.
7. 1 Korinthiërs 15:8 het Griekse woord ἐκτρόμα (*ektrooma*) betekent "te vroeg geboren" en niet "te laat geboren" zoals door sommige vertalingen wordt gesuggereerd. Zou dit betekenen dat hij, als de Apostel voor de heidenen, zichzelf geboren zag in een tijdperk dat voorafging aan de toekomstige inzameling van de naties?
8. Vgl. Handelingen 20:16.
9. 1 Korinthiërs 5:8.
10. Bedenk dat de primaire betekenis van Tora "onderwijzing" is, niet "wet".